

VIITORUL ROL

MATEI ALEXANDRU

Fişa rolurilor abordate de Matei Alexandru în decursul a două decenii de teatru ar acoperi întreg spaţiul acestei rubrici; a debutat la Teatrul de Stat din Galaţi, sub bagheta regizorală a lui Crin Teodorescu, a făcut un scurt popas la Teatrul Naţional din Craiova, apoi s-a stabilit la Naţionalul bucu-reştean, unde şi-a afirmat calităţile artistice încă de la prima apariţie, Chirică din *Omul cu mîrtoaga* de Gh. Ciprian. A jucat, printre altele, Orgon (*Tartuffe* de Molière), Pedro Crespo (*Judecătorul din Zalamea* de Calderon de la Barca), Levşin (*Duşmanii* de Gorki), Serghei (*Poveste din Irkutsk* de Arbuzov), Alfred III (*Vizita bătrinei doamne de Dürrenmatt*), George (*Oameni şi zoareci* de Steinbeck), Dumitru (*Să nu-ţi faci prăvălie cu scară* de Eugen Barbu), Sufleurul (*Căruţa cu paie* de Mircea Ştefănescu) etc.

Televiziunea l-a solicitat ca interpret, dar mai ales ca regizor; în această calitate, a semnat montări cu *Nu-ţi plătesc* de Ed. De Filippo, *Don Gil de ciorap verde* de Tirso de Molina, *A cui e vina?* de Paolo de Vincenzo, *Fata fără zestre* de Ostrovski, *Doctor în filozofie* de Nuşici, *Gaiţele* de Kirîtescu, *Agent dublu* de Ştefan Berciu şi multe altele.

Actor care nu a alergat niciodată după rolul pierdut, pentru că nu şi-a dorit un rol anume, ci s-a dăruit rolului ce i s-a încredinţat, Matei Alexandru este un creator de portrete, dezbăluind o mare disponibi-

litate compoziţională. Interesul lui faţă de personaj se concretizează în motivarea psihologică a gestului, în jocul sincer şi convingător, în grija pentru varietatea mijloacelor. Acum, la începutul stagiunii, Matei Alexandru repetă rolul Rostanev în *Inscenările unui necunoscut*, după Dostoievski (dramatizarea şi regia, Ion Cojar).

„Egor Ilci Rostanev şi-a petrecut viaţa, pînă la aproape 40 de ani, în armată; fost colonel, se retrage în civilie, deoarece moşteneşte o mică moşie.

Rostanev se înrudeşte cu Mişkin din „Idiotul”. E un om cinstit, care se încrede în oameni şi refuză pînă şi ideea că ar putea exista zone sumbre ale sufletului omenesc. Ca mulţi oameni de bună-credinţă, este victima naivităţii sale. Dar, spre deosebire de Mişkin, e un tip robust, viguros, plin de poftă de viaţă; iubeşte cu pasiune o tină ră femeie, care, la rîndul ei, îl iubeşte. În ciuda acestor premise, devine un personaj tragic, fiindcă nu e în stare să deosebească valoarea de nonvaloare.

Celelalte personaje cu care vine în contact (Foma Fomici, un pripăşit care trăieşte de pe urma generozităţii lui, mama sa, domnişoara Perepelitina) aparţin categoriei opuse. Cel care face oarecum lumină în conflictul dintre Rostanev şi Foma Fomici este tînărul Serghei; el îşi dă seama că Foma Fomici este un tip nerealizat, care a fost toată viaţa umilit, ale cărui idealuri au fost batjocorite; caracterul pervertindu-i-se, a devenit susceptibil, arţăgos, într-un cuvînt, s-a înrăit. Din acest motiv, Fomici e mistuit de o neostoită sete de răzbunare împotriva tuturor.

Rostanev este unul dintre cele mai grele roluri pe care le-am avut de interpretat; sînt într-o continuă căutare, ajutat, bincînteles, de Ion Cojar, care, după cum se profilează spectacolul, a înţeles foarte bine pieşa şi a găsit soluţia de înscenare cea mai apropiată de opera lui Dostoievski.

Distribuţia e excelentă: Emanoil Petruţ, Didona Popescu, Simona Bondoc, Grigore Gonţa, Ilinca Tomoroveanu, Cella Dinia, C. Rautchi, Catişa Ispas, Tina Ionescu, Ileana Iordache, Ovidiu Moldovan, Mitzura Argezi, Ariana Olteanu, Gabriel Oseciuc, Lamia Beligan ş.a.”

telex „teatrul“—telex „teatrul“—telex „teatrul“

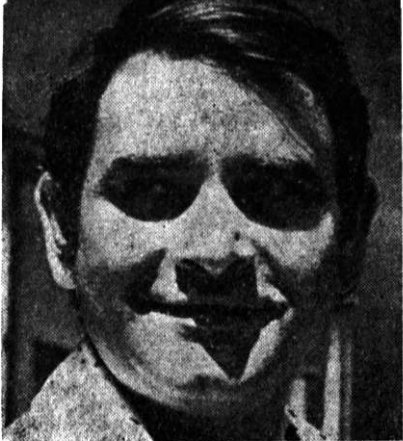
Olga Tudorache, pe care o îndrăgim cu toţii, a hotărît să se consacre activităţii pedagogice, cu alte cuvinte, a ales să fie în primul rînd profesoară la Institut, Teatrul Mic bucu-rindu-se, fireşte, în continuare, de prestigioasa ei colaborare. Ce mindri vor spune,

peste ani, actorii: „am fost la clasa Olgăi Tudorache!”

● Teatrul de Nord din Satu Mare are o dublă aniversare: secţia maghiară sărbătoreşte douăzeci şi cinci de ani de activitate, secţia română, zece ani! La mai mulţi!

● „Toamna la Botoşani” se numeşte festivalul care reu-

neşte mai multe teatre din întreaga ţară. Printre spectacole, o premieră așteptată cu mult interes, o restituire: Homer travestit de Eugen Lovinescu. O prezintă chiar teatrul-gazdă. ● Toamna se numără bobocii şi în teatre. Cei mai mulţi dintre absolvenţi au fost număraţi şi

VIITORUL ROL

MIHAI DOBRE

Acum 16 ani, absolvind Institutul, Mihai Dobre pleca, împreună cu 12 colegi de facultate, la Tg. Mureș, unde lua ființă secția română a Teatrului de Stat. Repartizarea a fost norocoasă pentru tânărul actor; hotărât să-și cultive calitățile într-o muncă de echipă, el s-a lansat odată cu noul colectiv. A debutat cu Jeff din *Jocul de-a vacanța* de Mihail Sebastian; au urmat Ionel (*Domnișoara Nastasia* de G.M. Zamfirescu), Rodolpho (*Vedere de pe pod* de Arthur Miller) și... ca variație, Tony, în opereta *Ana Lu-gojana*. „De atunci, pregătesc mereu...” viitorul rol. Am jucat mult și divers, dar rolurile pomenite mi-au fost cele mai dragi; poate, pentru că în transpunerea lor scenică am reușit mai mult poate, pentru că „...nu pot face flori tot timpul anului...”, așa cum mi-a șoptit un pom. Pentru mine, important este să știu asta și să o iau de la capăt în fiecare zi.”

O a doua etapă se leagă de Teatrul Tineretului din Piatra Neamț, teatru aflat, atunci, într-o perioadă de veritabilă glorie. Nu era faima unei instituții venerabile aspirând la statutul de muzeu, ci o „glorie vie”, dacă se poate spune așa, mereu pusă sub semnul întrebării și mereu recucerită; în acel climat de continuă solicitare, multiplele valențe ale talentului său robust și-au găsit, firește, teren de afirmare, atât în schițe dezinvolve ale unor roluri de june-prim, cât și în compoziții elaborate. Mai târziu, la Teatrul „A. Davila”

din Pitești, a început perioada partiturilor grele: Cetățeanul turmentat (*O scrisoare pierdută* de I.L. Caragiale), Duma (*Puterea și Adevărul* de Titus Popovici), Ștefăniță (*Vișorul de Delavrancea*), Leandru (*Ecto-bar* de Dan Tărcihă) — pentru care a primit un premiu de interpretare la Concursul național de creație și interpretare teatrală din 1971.

La Teatrul „Ion Vasilescu”, din al cărui colectiv face parte, Mihai Dobre joacă în *Răscoala* de Liviu Rebreanu (Titu Herdelca), *Un tânăr mult prea furios* de Virgil Stoenescu (Mihuț), *Nevestele vesele din Windsor* de Shakespeare (Slender), *Piatră la rinichi* de Paul Everac (Farfuz), *Intors din singurătate* de Paul Cornel Chitic (Talaleu).

„În această stagiune, debutez ca regizor; spectacolul (în care și joc) este compus din schițe de Dumitru Solomon și din versuri de Marin Sorescu și se va numi *Sentimente*; va fi vorba despre dragostea abia descoperită a tinerilor (*Peronul*), despre incertitudinile celor ajunși la maturitate (*Nisip*) și, în sfârșit, despre căsnicie, cu impasurile ei sentimentale (*Insomnie* și *Sentimentul*). ”

În pregătire, rolul Al din piesa lui Dumitru Solomon, *Scene din viața unui bădăran*, Regia, Radu Boroianu. Al este un personaj complex: un intelectual intransigent, un om «dintr-o bucată», care nu acceptă impostura, sub nici o formă. Eroul rezistă presiunilor din partea prietenului celui mai apropiat, e dezamăgit când femeia iubită îi propune, și ea, să accepte compromisul; nu vrea să primească nici un ajutor datorat vreunei intervenții, le spune tuturor adevărul în față și este gata să plece la țară, să ia totul de la capăt și să scrie... Al scrie, deci, scrie chiar și atunci când i se ia mobila din casă, scrie pe genunchi, în genunchi, despre... «*Mizantropul* domnului Molière»... Qui prodest?! Afta timp cât munca noastră nu e ancorată în realitate, adevărul, în sine, nu folosește nimănui, echitatea rămâne o vorbă goală; asta este, cred eu, cheia pe care Dumitru Solomon o propune intelectualilor de tipul lui Al. Împreună cu ceilalți colegi din distribuție, ne vom strădui să facem legătura cu viața ideilor autorului”.

Maria Marin

telex „teatrul“—telex „teatrul“—telex „teatrul“

repetă. Bobocelul Ion Colan nu s-a dus la Reșița, pe unde o fi rătăcind, sărăcuțul? Teatrul din Botoșani bate depeșe după Gabriel Oseciuc, pierdut și el în neantul de la Bufta, Nici bobocelul Șerban Ionescu n-a spus „prezent” la Petroșani,

pe motiv că face film. Bine, facă și film, dar putea măcar să anunțe teatrul, nu? Vom reveni, fiindcă problema e fierbinte! ● Mitologia ne-a lăsat o divinitate ciudată, un personaj cu zeci de ochi, urechi și guri. Monstrulețul locuia, zice-se.

într-un palat de bronz, cu mii de porți, pe unde intrau și ieșeau, amplificându-se, tot felul de vorbe. Divinitatea și palatul ei de bronz erau un fel de telex mitologic. Știți cum se numește?

Faima